

MUNTANYA

Ascensió al WEISSHORN 4.505 m per l'aresta est

Abans que comencin les neus als Alps durant l'11 i 12 de setembre ens decidim a fer una escapadeta a una muntanya de certa envergadura que fa temps que l'estudiàvem, finalment amb Francesc Gorina company de curses d'esquí de muntanya i el guia català arrelat a Dolomites Santi Padrós www.dolomiso.com aconseguim quadrar tota la infraestructura necessària, la meteo sembla

Primers raigs de sol

que ens respectarà el Santi ens ve a buscar a l'aeroport de Milà a les 9 h del matí i aquell mateix dia ens plantem a Randa (Suïssa) a 15 minuts de Zermat, fem les motxilles i prescindim de molt de material ja qu intentem anar lleugers, sortim de Randa

pel camí marcat fins al refugi el Weissshornhüte 2.932 m, han estat tres hores i 1.500 m de desnivell, el refugi està obert, però no hi ha ningú, comprovem al llibre de visites que de la península només uns bascos han posat els peus aquest any, per sopar ens fem un *risotto* a la cuina econòmica amb llenya que hi ha disponible, els edredons de ploma són impressionants a l'hora d'anar a dormir.

Ens aixequem a les dues de la matinada, a les tres ja estem en marxa, creuem la glacera que dona accés a la ruta que sinuosament va pujant per la roca, a les dues hores ens encordem, quan arribem a l'inici de l'aresta mengem una mica i ens abriguem, el casc és ple de gebrada, però no fa vent, l'aresta és aèria tanmateix el seu grau de dificultat no és alt el podríem valorar en passos de II, amb algun pas de III, trobem algunes assegurances instal·lades que fem servir per precaució, a la baixada les farem servir d'instal·lació de ràpels, per fi surt el sol a l'esquerra tenim la vista impressionant del Matherhorn i a la dreta una glacera preciosa, ja estem molt amunt, l'aresta és plana i es deixa fer, superem el Gendarme de l'aresta est a 4.178 m i comença la neu, oh! però no és neu és gel molt dur, els grampons treballen bé però el meu piolet rebota literalment en aquella superfície, faig el que puc, ens queden 400

Aresta de gel-neu i 45° d'inclinació

metres per arribar al cim per una pala summital d'uns 45° d'inclinació molt obligada ja que mires avall i només veus una glacera a més de 1.000 m per sota, l'alçada es fa notar, però finalment després d'una última grimpada arribem al cim on hi ha la creu de ferro forjat de Theo Imboden sobre una roca que no fa més de dos metres quadrats, als dos costats hi ha unes caigudes

El Santi seguretat al 100%

Últims metres, l'alçada passa factura!

Últims metres ja hi som!

impressionants, hem trigat set hores i són les deu del matí les vistes són impressionants, iniciem el descens per la mateixa pala ens autoasseguem tot i que la neu ja no està tan dura, arribem novament a l'aresta de roca i seguim baixant, quan ja es veu el refugi és posa a nevar tímidament, finalment arribem al refugi sis hores després i ens quedem a passar la nit per retornar a Barcelona a l'endemà, ha estat una ascensió molt maca i exigent físicament més de 3.000 metres de desnivell en dos dies.

Material recomanable: grampons, piolet (tècnic) corda de 9 mm i 50 metres, dos cargols de gel, dos *friends* (no utilitzats) i algunes cintes exprés i de seguretat.

Ferran Bofill

Cim del Weissshorn amb el Cerví al fons